

Решение № 60016

Номер 60016

Година 05.02.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 11.01

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100062

по описа за

2020

година

Производството е образувано по искова молба на *** чрез *** против **, в която се твърди от ищеца, че с Договор за потребителски заем с номер *** е отпуснал на ответницата паричен кредит в размер на 809.37 лв. Сумата, предмет на горепосочения договор е изплатена от кредитора по начина, уговорен в чл.1 от договора, с ищецът е изпълнил задължението си по него. Усвояването на посочената сума ответницата е удостоверила с полагаването на подписа си в поле "Удостоверение на изпълнението". Въз основа на чл. 1 от същия, за ответника възникнало задължението да погаси заема на 24 месечни вноски - всяка по **41.81 лв.**, които вноски съставляват изплащане на главницата по заема, ведно с оскъпяването и, съгласно годишния процент на разходите - 22.87% и годишния лихвен процент - 20.77%, посочени в параметрите по договора. Длъжникът е преустановила плащането на вноските по кредита, като към тази дата са погасени **0** месечни вноски. На основание чл.3 от договора вземането ищеца става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечни /а вноска. По този начин ответникът е следвало да изплати остатъка по заема в размер на **1003.44 лв.**, представляващ оставащите 24 броя погасителни вноски към 20.10.2017, към която дата е станал изискуем в целия му размер. Въпреки настъпилия падеж на втората непогасена вноска, кредитополучателят не е изпълнил задължението си.

Алтернативно счита всички претенции за дължими, на основание изтичането и падежирането на последната погасителна вноска по съставения между страните погасителен план, която е била на 20.08.2019 г., Т.е. към датата на депозиране на заявлението по чл.410 от ГПК, по кредита е изтекла и последната падежна дата, въз основа на което считам вземането за изискуемо на посоченото основание.

За дължимите суми ищецът е подал Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК към Районен съд - ** и такава е издадена по Г.д. N ** г., Поради тона, че същата е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК са последвали указания заявителя да предяви иск относно вземането си. В законоустановения срок предявява настоящия иск, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца следните суми: 809.37 лв.- главница по кредита, 194.07 лв. възнаградителна лихва по договора, 154.17 лв.- законна лихва за забава за периода от 20.10.2017 до 03.09.2019г., ведно със законната лихва от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане

на дължимите суми., за които суми по ч.Г.д.№** по описа на *** е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Претендира и за разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата чрез особения представител адв.***, с който оспорва иска. Твърди, че на основание чл. 22 от ЗПК е договорът за потребителски кредит е недействителен. Видно от съдържанието на договора, в случая не е спазено изискването на чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК, тъй като в представеният към договора погасителен план е посочен само размера на месечната погасителна вноска, но липсва разбивка по пера, показваща отделните задължения по погасяването на главницата, лихвата и допълнителните разходи.

На следващо място съгласно чл. 20, ал.1 от ЗПК всяка уговорка, с която предварително се изключват или ограничават правата на потребителите, е недействителна. Такава е клаузата по чл.6 от договора, е която е ограничено правото на кредитополучателя да откаже или задържи плащане на дължими суми поради некачествена стока и/или отказ на търговския партньор да ремонтира или замени вещта. Поради невъзможността вещта да бъде използвана по предназначение, ответницата е отказала плащане на дължимите по договора вноски.

В нарушение на чл.6 от ЗПК при подписване на договора за потребителски кредит, банката не е уведомила кредитополучателя за всички условия преди сключването на потребителския кредит - конкретно за разходите при обвяване на договора за предсрочно изискуем. В тази връзка не се дължат посочените в исковата молба лихви и съдебни разноски.

Отделно от изложеното клаузата, е която е уговорен лихвен процент в размер на 20. 77 % е неравнопавна и като такава е нищожна на основание чл. 26, ал.1, пр.3 от ЗЗД поради накръняване на добрите нрави. В случая са уговорени годишен лихвен процент и годишен процент на разходите, които водят до несправедливо облагодетелстване на кредитора, за сметка на кредитополучателя. Налице е явна нееквивалентност между стойността на вещта - 679.00 лева и общата стойност на плащанията по договора в размер на 1003.44 лева. Т.е. клаузата за уговорената в този размер възнаградителна лихва противоречи на добрите нрави, тъй като същата надхвърля рамките на присъщата и възнаградителна функция и я превръща в средство за неоснователно обогатяване, и като такава е нищожна /така и в решение № 906 от 30.12.2004 година на ВКС по гражд. дело № 1106/2003 година, II г. о., решение № 1359 от 11.03.2009 година на ВКС по гражд. дело № 15/2007 година, IV г. о., решение № 378 от 18.05.2006 година на ВКС по гражд. дело № 315/2005 година, II г. о., определение № 901 от 10.07.2015 година на ВКС по гражд. дело № 6295/2014 година, IV г. о. /.

С оглед изложеното, в настоящия случай е приложима нормата на чл. 23 от ЗПК и ответницата следва да върне само чистата стойност на кредита, като не дължи лихви или други разходи по кредита.

В съдебно заседание ищецът р.пр. не изпраща представител.Поддържа иска в писмено становище.

Ответникът р.пр. не се явява. Искът се оспорва от особения представител адв.****.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По ч.Г.д.№1*г. образувано по подадено заявление от ***, ** районен съд е издал Заповед № **г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът ** да заплати на кредитора ** следните суми: : 809.37 лв.- главница по кредита, 194.07 лв. възнаградителна лихва по договора за периода 20.09.2017г.-2.08.2019г., 154.17 лв.- законна лихва за забава за периода от 20.10.2017 до 03.09.2019г.2 ведно със законната лихва от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, както и 25,00лв. за ДТ и 50 00лв. за юриск. възнаграждение.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника ** чрез залепване на уведомление, поради което съдът с Разпореждане №2890/11.12.2019г. е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си по издадената заповед за изпълнение.

Разпореждането е получено от заявителя на 19.12.2019г. и на 16.01.2020г. е образувано настоящото производство по предявеният от кредитора иск за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение.

Видно от представения Договор за потребителски паричен кредит №**, сключен между ** като кредитор и **, като кредитополучател, ищецът е отпуснал на кредитополучателя кредит за потребителски цели в размер на 809,37 лв., Договореният лихвен процент е в размер на 20,77%., а ГПР-22,87%. Съгласно договорения погасителен план , кредитополучателят се задължава да изплати кредита на 24 месечни погасителни вноски , всяка по 41,81 лв. , първата от които с падеж 20.09.2017г., а последната с падеж 20.08.2019г., като общия размер на плащанията е 1003,44лв.

От заключението на вещото лице по назначената и изслушана СИЕ се установява, че Размерът на усвоеният кредит е 809.37 лева, **както следва:**

-679.00 лева - по банкова сметка *** по фактура № */07.08.2017 г. за закупен смартфон , **130.37**

лева - по застрахователна полица към Договор за потребителски кредит **.

Размерът на непогасените от ** задължения по процесния Договор за потребителски кредит ** сключен между нея и ** към 26.09.2019 г./датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК/ е **1 012.68 лева**, както следва:

-809.37 лева - главница стоков кредит

-46.95 лева - договорна лихва по Договор за потребителски кредит до 20.10.2017 г. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост

-156.36 лева - законна лихва върху главница за периода 20.10.2017 г./датата на обявяване на предсрочната изискуемост/ до 26.09.2019 г./датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК/ -

Размерът на непогасените от ** задължения по процесния договор за потребителски паричен кредит № ** от 02.05.2017 г., сключен между него и *** за главница, договорна лихва и законна лихва към **20.12.2020 г.** /датата на изготвяне на сключението/ е **1 112.44 лева**, както следва:

-809.37 лева - главница/Приложение1, к. 10/

-46.95 лева - договорна лихва по Договор за потребителски кредит до 20.10.2017 г. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост/-

-256.12 лева - законна лихва върху главница за периода 20.10.2017 г./датата на обявяване на предсрочната изискуемост/ до 20.12.2020 г./датата на изготвяне на сключението/.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

За да се уважи предявения установителен иск, ищецът следва да докаже фактите, които сочи да обуславят исковата му претенция в т.ч. наличието на сключен договор за заем, изпълнение на договорните си задължения за предоставяне на заемната сума, при което за ответника е възникнало задължение за нейното връщане. Също така ищецът следва да докаже, че договорът е предсрочно изискуем, каквито твърдения са изложени в исковата молба.

Като потребител ответникът разполага със защитата срещу неравноправни клаузи, предвидена в Глава Шеста на ЗЗП, за които съдът следи служебно. Доколкото съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи и за действителността на сключения договор за заем, то в тежест на ищеца е да докаже, че са спазени приложимите към процесния договор за потребителски кредит императивните законови изисквания, както и че клаузите на договора, касаещи основните му параметри са индивидуално договорени.

В случая между страните са възникнали правоотношения по договор за потребителски кредит по чл.9 и сл. ЗПК. Съгласно чл.9, ал.1 ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Съгласно чл.10, ал.1 ЗПК договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. Съгласно чл.11, ал.2 ЗПК общите условия са неразделна част от договора за потребителски кредит и всяка страница се подписва от страните по договора. Ответникът изрично е посочил, че приема общите условия, като е подписал същите, поради и което няма пречка част от изискуемото към договора съдържание да е уговорено в приложените и подписани от страните общи условия.

В процесния договор за потребителски паричен кредит ** е посочен лихвения процент по заема, ГПР на заема и годишното оскъпяване на заема, като освен договорна лихва в общата подлежаща на връщане сума е включена и дължимата застрахователна премия по сключената застраховка на плащанията. Съгласно чл. 10, т.9 договорът за потребителски кредит следва да съдържа лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, които е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент, ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички лихвени проценти. Внимателния прочит на разпоредбата налага извода, че пълната редакция на текста е свързана с възможността за промяна на уговорения първоначално лихвен процент. В случая такъв е уговорен като постоянен, а не променлив - поради което е достатъчно да бъде посочен размера на същия, което е сторено в договора. Не намира приложение и разпоредбата на чл. 10, т.9а от ЗПК. Страните са подписали погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, каквото е законово изискване на чл. 11, т.11 ЗПК при договори за кредит с фиксиран лихвен процент.

С оглед гореизложеното по повод съдържанието на сключения договор за потребителски кредит между ответника и ищеца съдът счита, че са спазени императивните изисквания на ЗПК, поради което договорът за потребителски кредит не е недействителен поради нарушение на разпоредбите

на ЗПК.

В случая сумите по дзаповедта за изпълнение не се претендират въз основа на настъпила предсрочна изискуемост. Видно е от погасителния план, че към момента на подаване на заявлението са падежирали всички вноски по договора за кредит, поради което и с оглед заключението на вещото лице искът е основателен и доказан за главницата -изцяло , за договорната лихва –до размер на 46,95лв., а за законната лихва- до размер на претендираните 154,17лв. , като за разликата над 46,95лв. до претендираните 194,07лв. искът за договорна лихва следва да се отхвърли

С оглед изхода на настоящото производство, ще следва ответницата на основание чл.81 във вр. с чл.78 ал.8 във вр. с ал.1 ГПК да бъде осъдена да заплати на ищеца разноски по водене на настоящото дело в размер на 624,46 лв. и разноски в заповедното производство в размер на 72,00 лв., съобразно уважената част от иска.

Предвид изложеното Смолянският районен съд

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за установено на осн.чл.422 от ГПК по отношение *** с ЕГН * с адрес **, че същата дължи на ** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление **, представлявано от ** сумата от 809.37 лв.- главница по кредита, 46,95 лв. възнаградителна лихва по договора за периода 20.09.2017г. до 20.08.2019г., 154.17 лв.- законна лихва за забава за периода от 20.10.2017 до 03.09.2019г. , ведно със законната лихва от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми., за които суми по ч.Г.д.№**/2019г. по описа на СмРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от *** с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** сграда 14, представлявано от ** против ** с ЕГН * с адрес Г. ** иск по чл.422 от ГПК В ЧАСТТА за разликата над 46,95 лв. до претендираните 194,07лв -възнаградителна лихва за периода 20.09.2017г. до 20.08.2019г , като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА **** с адрес *** да заплати на ***, със седалище и адрес на управление , представлявано от ** съдебни разноски в настоящото производство в размер на 624,46 лв. в заповедното производство в размер на 72,00 лв. , съобразно уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: